

Notatka..., notowanie...

Dobra notatka jest na wagę złota. Jest to jeden z najskuteczniejszych sposobów uczenia się. Jest źródłem cennych informacji, służy do powtórek i utrwalania informacji. Żeby stworzyć dobrą notatkę, należy przemyśleć i przeanalizować treści. To nic innego, jak przetworzenie informacji.

Jak notować? Jest kilka sposobów, ale najważniejsze, żeby Twoje notatki były czytelne dla Ciebie samego. Każda z metod ma zalety i wady, nie każdej trzeba się kurczowo trzymać i można wykorzystać różne elementy w jednym zapisie. Zachęcam do eksperymentowania i twórczego notowania. W końcu, ogranicza Cię jedynie kartka papieru i własna pomysłowość!

METODA CORNELLA

System notowania został opracowany w latach 50-tych przez Waltera Pauka, profesora amerykańskiego Uniwersytetu Cornella.

Pierwszy krok to odpowiedni podział kartki. Mniej więcej coś takiego ☺

A	Tytuł notatki, data
C Odwołania pole do wypełnienia po zajęciach Wpisujesz: pojęcia, pytania, podpowiedzi	B Notatki pole do wypełnienia w trakcie lekcji, wykładu, czytania książki, oglądania filmu. Notuj główne zagadnienia i unikaj pełnych zdań. Twórz skróty, zapisuj słowa-klucze, własne symbole. Zostawiaj wolną linijkę przed kolejnym zagadnieniem (na wypadek, gdyś później chciał coś dopisać).
D	Podsumowanie Po zajęciach podsumuj zdobyta wiedzę w 3-4 zdaniach. Wyobraź sobie, że tłumaczysz ten temat komuś, kto pierwszy raz o tym słyszy.

Część **A** – to miejsce na tytuł, temat lub cokolwiek innego, co pozwoli Ci przypomnieć sobie łatwo czego dotyczą notatki. To ma być taki typowy nagłówek. Warto wrzucić tam także datę.

Część **B** - część na właściwe notatki. To tutaj zapisujesz zdobywane informacje. Starasz się skracać i parafrazować, ale generalnie robisz wszystko to, co w przypadku klasycznych notatek, możesz nawet rysować, jeśli taka forma ułatwia Ci zapamiętywanie. Twórz skróty i symbole, wymyślaj własne.

Część **C** – to miejsce, gdzie zapisujesz słowa kluczowe i główne myśli podsumowujące informacje po prawej (litera **B**). To takie podrozdziały dla treści, która umieszczona jest obok. Warto formułować je w formie pytań, na które odpowiedzi stanowi tekst po prawej.

Część **D** - miejsce na podsumowanie i wnioski. Tutaj powinna znaleźć się krótka (3–4 zdań) synteza wszystkiego, co znalazło się powyżej. Piszac tę część wyobraź sobie, że tłumaczysz dany temat osobie, która nie zna notatek z pozostałych rubryk.

Notowanie metodą Cornella:

Zalety:

- uniwersalna – nieważne czego się uczysz,
- ułatwia zapamiętywanie już w czasie notowania,
- gwarantuje porządek w notatkach,
- ułatwia powtórki.

Wady:

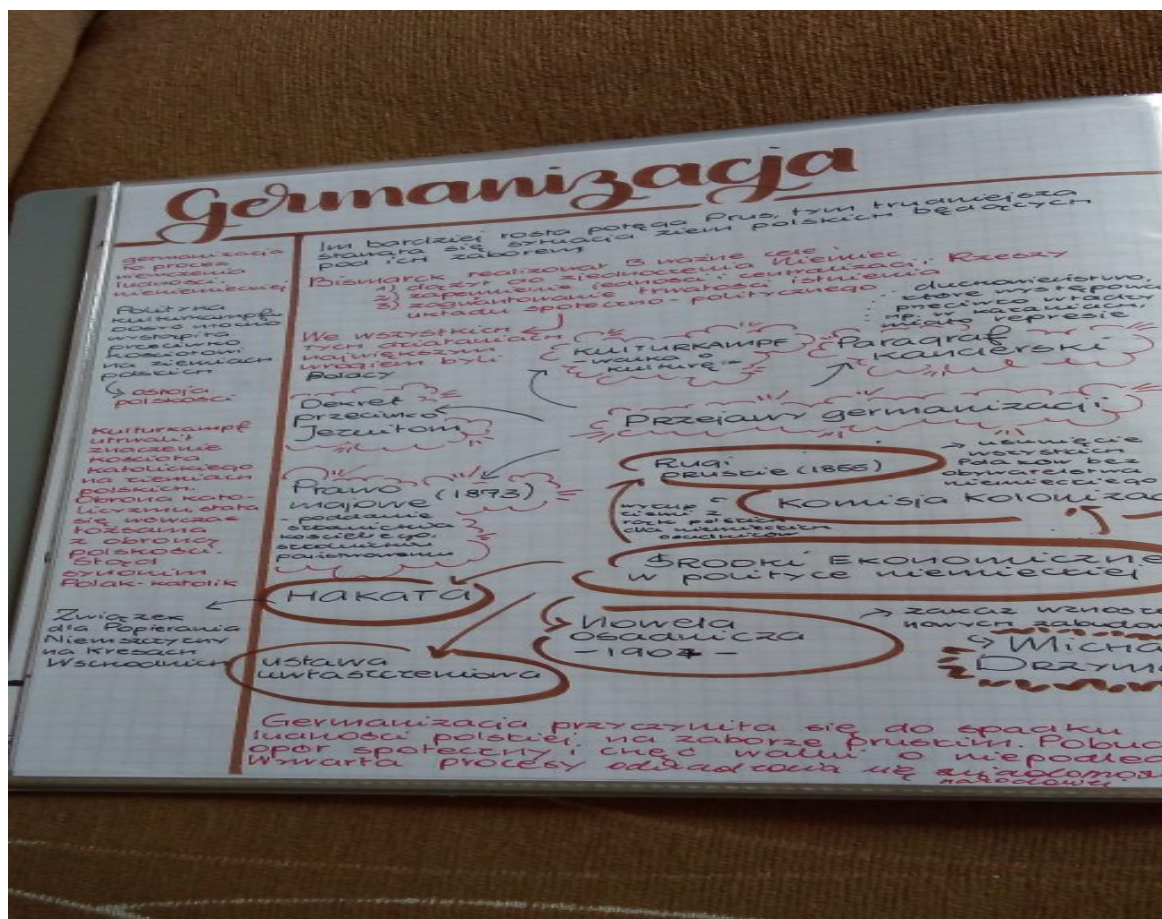
- skupia się na konkretnych zagadnieniach czy pytaniach, więc trudno na niej przedstawić powiązania między różnymi tematami
- trudna do zastosowania, jeżeli lekcja, wykład ma zbyt szybkie tempo.

Ile osób, tyle metod notowania. Ważne jest, abyś odnalazł ten swój. Wiele osób modyfikuje tę metodę do swoich potrzeb. Poniżej dwie inspiracje.... a w kolejnym artykule o innym sposobie notowania. Może natchnie Cię do innego sposobu sporządzania notatek ☺

Literatura:

www.klosinski.net

www.szkolaskilla.pl

Grafika za: <https://szkolaskilla.pl>

HASŁA KLUCZOWE	SZCZEGÓŁY, WYJAŚNIENIA
Żenowanie z zasadą trzech jedności	Miejsca: Wilno, Warszawa, Łódź. Czas: dzieje się jedna doba. Akcja: nieplanowana, przeniesiona Konrada i Mac Dwidza, scena społeczeństwa polskiego i rosyjskiego, martyrologia młodzieży wileńskiej.
Synkretizm - modułowy - gatunkowy	R: 3 modele literackie: EPIKA - opowieść Sobolewskiego o więźniach, historia Głuchowskiego, LIRYKA - Wielka Improwizacja, DRAMAT - sceny dramatyczne z dialogiem postawione narratora. G: opowiadanie o Januszku, przypowieść ks. Piotra na balu, pieśń Konrada.
Obecność scen realistycznych i fantastycznych	R: Śledztwo Nauzylle, bal u Senatora, rozmowa więźniów, represje wobec młodzieży. F: sceny z diabłami, pojawienie się duchów zmarłych osób, widzenie ks. Piotra.
Otwarta kompozycja	Utwór nie zawiera konkretnego zakończenia, prowadzi do dopisanie kolejnych aktów. Często się ze sobą kłóci porównanie.
Obecność bohatera romantycznego	Konrad - młody, niepełnowartościowy, do odcygnięcia, buntuje się przeciwko Bogu, jest samotny w swoim doświadczeniu, przedkłada przemianę.
Niespełnienie dramatu	Utwór jest trudny do przekształcenia na scenie, obecność scen "półscen" fantastycznych .

Grafika za: <https://wolniej.com.pl>

METODA MAP MYŚLI

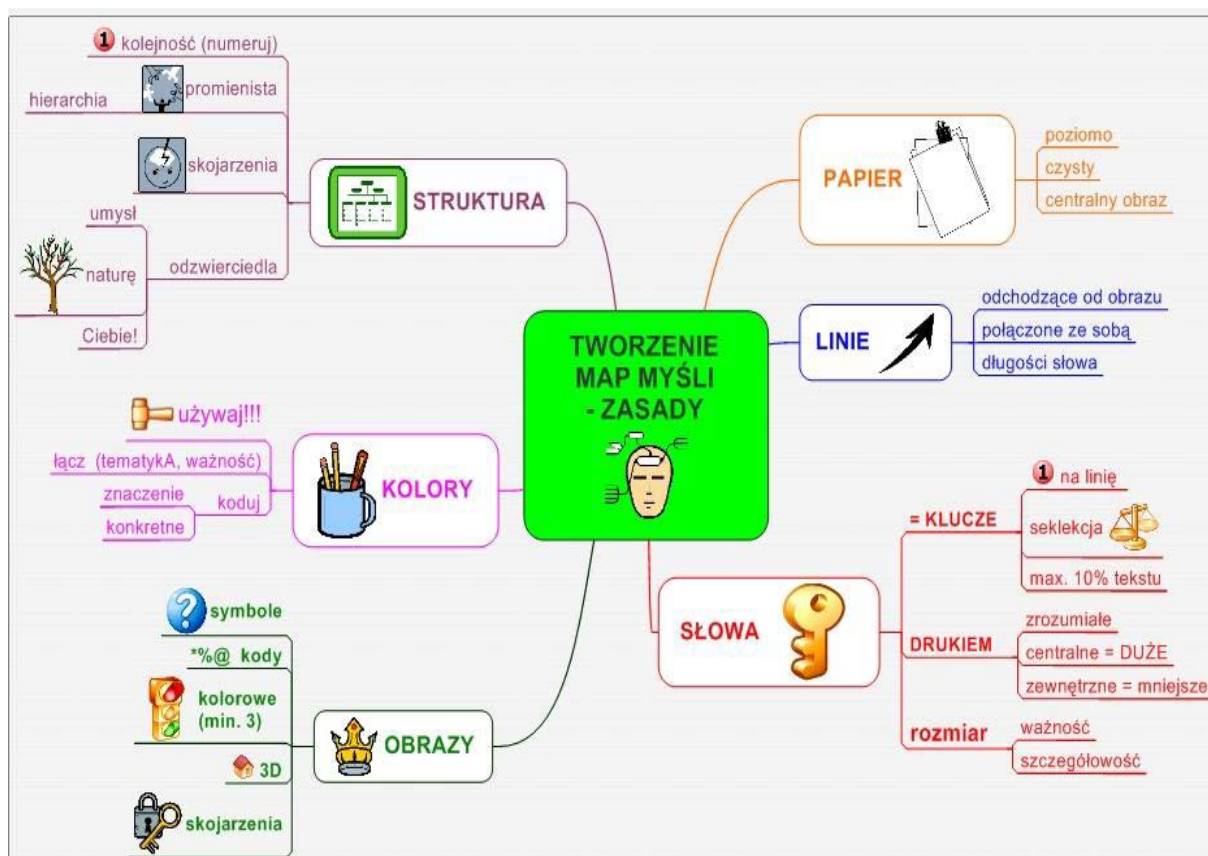
Mapy myśli (MIND MAPPING) są popularną **formą notatek graficznych**. Od czasu wynalezienia tej metody w 1970 r. przez braci Tony'ego i Barry'ego Buzanów, wykorzystuje się je w różnych dziedzinach życia.

Brak w tej metodzie wersów, punktów, akapitów. Mapa myśli przypomina swą strukturą mapę, na której przedstawione są graficzne relacje pomiędzy zapisanymi na niej informacjami, w postaci słów-kluczy i miniobrazków. Ukazuje ona wszystkie zawarte w niej zagadnienia na jednej stronie. To jest podstawowa zaleta w stosunku do tradycyjnej notatki, w której informacje często giną lub trudno je wyłowić spośród dużej ilości słów. Możesz bez problemu szybko przejść do interesującego cię zagadnienia, jak i powiązać z informacjami zlokalizowanymi w zupełnie innym miejscu kartki.

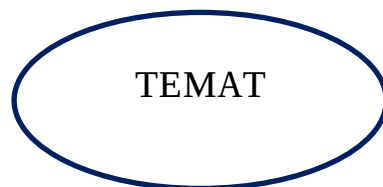
Na mapie myśli umieszczone są tylko ważne słowa-klucze, bez całej otoczki niepotrzebnych słów, które są ważne w tradycyjnej notatce dla zachowania odpowiedniej składni.

Jak stworzyć mapę myśli?

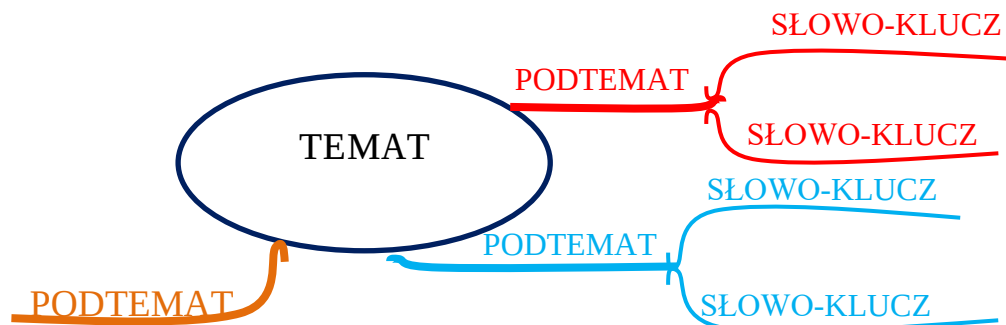
Grafika za: www.ProjektSukces.pl

1. Przygotuj kartkę papieru, minimum A-4, czystą, bez wzorów. Kartkę ułóż poziomo.
2. W centrum kartki umieść główny temat, pomysł, czego dotyczy mapa myśli (hasło, pomysł, pytanie, tytuł książki, lekcji).
 - najlepiej zapisz temat mapy jako kolorowy rysunek lub słowo,
 - zalecane minimum 3 kolory,
 - używaj obrazów 3-D, stymulujących wyobraźnię.

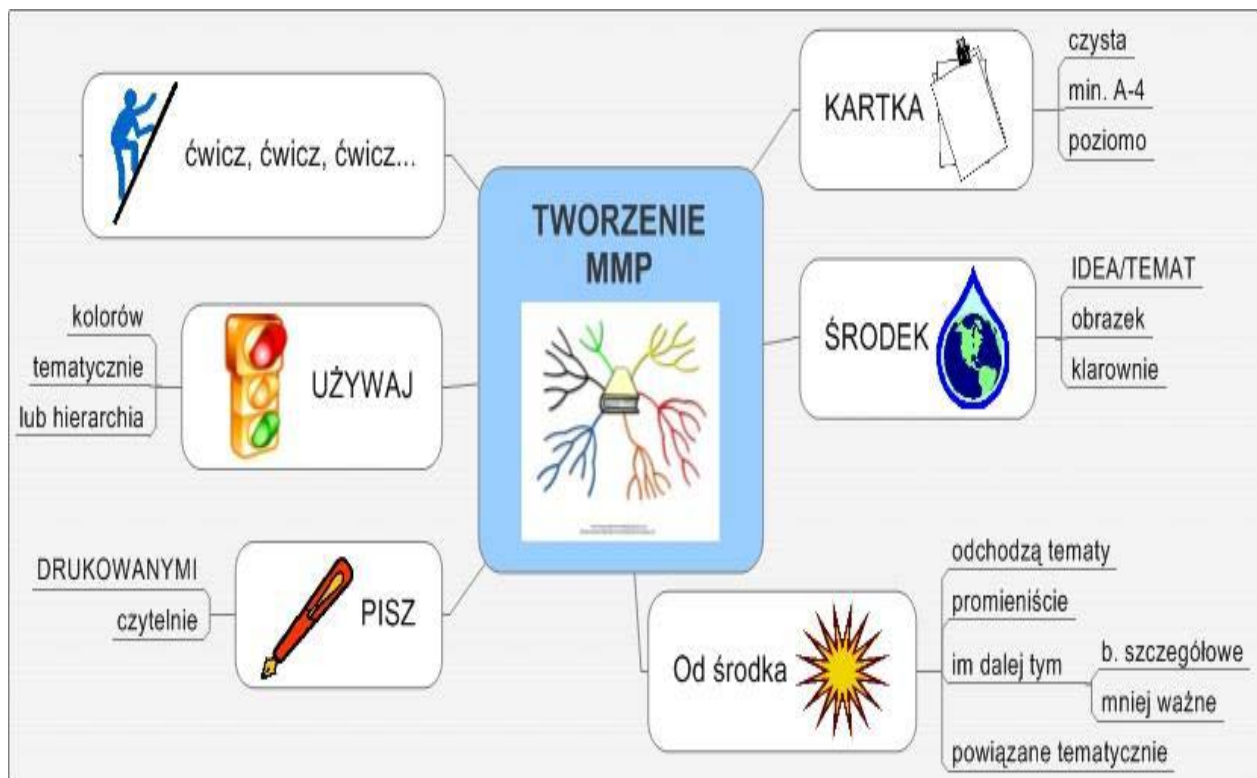
3. Od centralnego tematu, rysunku tworzysz odgałęzienia – gałęzie tworzą sieć węzłów odpowiadających poszczególnym zagadnieniom.
 - porównaj mapę myśli do drzewa: konary, gałęzie, listki,
 - główne konary to podtematy, działy,
 - im dalej od centrum, tym bardziej szczegółowe,
 - na samym końcu słowa-klucze, czyli najbardziej szczegółowe informacje

4. Tworzenie całej mapy:
 - pisz drukowanymi literami. Choć pisanie drukowanymi literami trwa początkowo dłużej, ale opłaca się z nawiązką, ponieważ notatka jest natychmiast czytelna,
 - na każdej linii pisz tylko jedno słowo. Długość linii odpowiada długości słowa. Dzięki temu mózg ma większą swobodę kojarzenia,
 - staraj się umieszczać dodatkowe rysunki na całej powierzchni mapy. Stymulują one pracę prawej półkuli mózgu, przez co przyciągają wzrok i wspomagają pamięć,
 - każda gałąź kluczowa ma inny kolor, a odchodzące od niej gałęzie uszczegóławiające mają kolor danej gałęzi.

Jeszcze raz, to samo, w formie mapy myśli ☺

Grafika za www.ProjektSukces.pl

Pamiętaj:

- Mapę opatrz datą sporządzenia oraz swoim imieniem i nazwiskiem bądź inicjałem, nawet jeżeli robisz ją na własny użytek - pomoże to później przyporządkować mapę do przedmiotu/zagadnienia.
- Nie obawiaj się skreślania, poprawiania mapy podczas jej sporządzania. Mapa myśli jest dla Ciebie i musi być przede wszystkim wyczerpująca i czytelna, a nie ładna. Jeśli zależy Ci na estetyce, to po prostu przepisz później wszystko jeszcze raz. Dzięki temu podwójnie zapamiętasz treść notatki.
- Przyporządkuj mapę. Włóż ją do lektury, którą czytasz lub do teczki/segregatora, w którym przechowujesz materiały z danego przedmiotu.
- Twórz swoje mapy myśli, tak jak umiesz. Każda mapa myśli będzie inna. Im więcej map zrobisz, tym lepiej będą wyglądać i trafniej odwzorowywać treść lektury i lekcji – praktyka czyni mistrza.
- Jeśli coś nie wychodzi - to dobrze, bo przecież się uczysz! Z czasem nabierzesz wprawy!

Literatura:

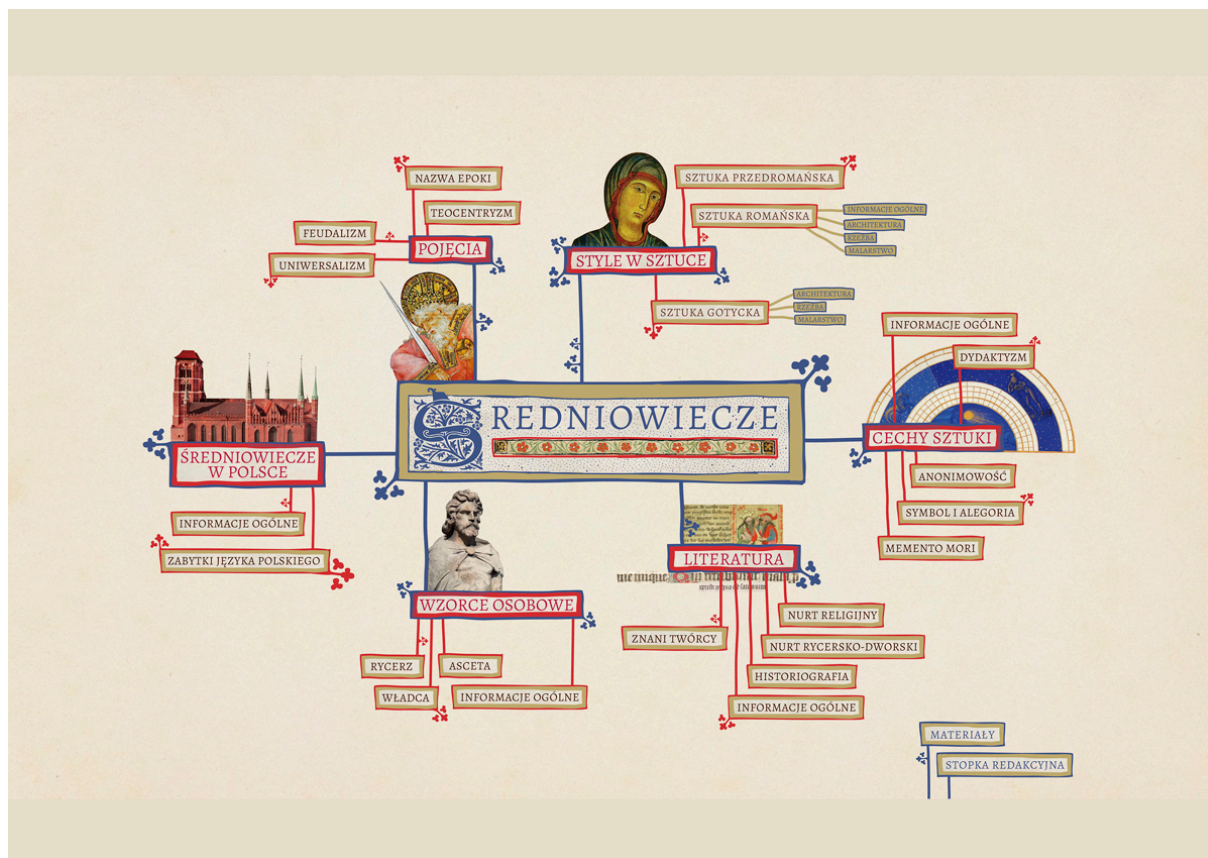
www.ProjektSukces.pl

Smolińska J., Szychowski Ł., Techniki efektywnego uczenia się, 2011.

Przykładowe mapy myśli:

Grafika za www.ProjektSukces.pl

Przejrzyj, zapoznaj się z metodami, a może coś znajdziesz dla siebie. Owocnego eksperymentowania!

Magdalena Cabaj